

Господари и Господарки! Дойде врѣме, да радѣемъса и мы днесь, какъ радъ Славенскъ, като народъ Славено-Българскы, отъ срѣдъ-тѣхъ на кого-то не излѣзла таа двоица свашеньна. Невѣжество-то, общъ врагъ на истинъ-тѣхъ, неприятелскы грижи и усилия, подъ було на духовны пастыри, бѣхъ успѣли да ни затьмнѣтъ главы-тѣ, да ни погрузѣтъ въ дѣбочинъ-тѣхъ на простотиѣ-тѣхъ до толкова, що-то нѣ само свои-ты Светители, равноапостольны наша и всѣмъ Славеномъ свитела, нѣ дору и себе си да забораваимъ. Изъ да радѣемъса днесь свашеньнѣхъ память ихъ свѣтъло празднѣнѣше. Искра-та свѣтне ли—пламъкъ-тѣ не близкъ! срѣдъца-та са вече загорѣхътъ; тѣ начевѣтъ да чювствовать, дирѣтъ, трѣсѣтъ—и изгубено-то не найдено.

И тѣй, збрани на то-сь часъ скупомъ въ това наше Свѣтилище, наслѣдие Кирилло-Методишево, кое-то праздуване днесъ паметь-тѣхъ на вишности-ты на свое-то съществуване, нѣка обрѣнемъ на кѣсо врѣме наше-то внимание врѣху тѣхъ Просвѣтители и Апостолы Славенскы, началници и покровители на образование-то и просвѣщение-то наше.

Кирилъ и Методий, двама брата и сынове на одного боярина отъ Солунъ, приморскы славенскы градъ въ него врѣме, появили са въ IX вѣкъ като двѣ блѣскавы звѣзды на горизонтъ-тѣхъ българскы, на горизонтъ-тѣхъ всеславенскы. Начало-то, кое-то тип направихъ въ Българинъ съ изобрѣтеніе-то азбукъ-тѣхъ славенскъ, нареченъ Кириллица по име-то на Св. Кирилла (до монашество-то Константина Философа), и съ прѣводъ-тѣхъ на црковны-тѣхъ книги, станъ послѣ непоклатимо основане, по кое-то са строѣхъ и до днесъ са строѣтъ Литературы-тѣхъ Славенскы, отварѣщици са прѣзъ това пѣть-тѣхъ къмъ образование-то и просвѣщение-то на 'сичкы-ты Славенскы народы. П. І. Шафарикъ, най голѣмый-тѣхъ и чюдесный-тѣхъ слависта, има голѣмо право да казва: що щѣхъме ний да сто-